

Norge. Jeg ved godt, at det ikke kan hjælpe noget, men jeg synes nu, det er en Trøst at vide, at Forholdene med Hensyn til Forsinkelser ikke er en Smule bedre i vore Nabolande, end de er her, og at en meget stor Del af Forsinkelserne hos os direkte beror paa Forsinkelse, som er opstaaet i Udlandet. Der kan altsaa for det første opstaa Forsinkelse ved Afgang fra København, dernæst kan der opstaa Forsinkelse for disse Tog i Roskilde, Sorø og Slagelse, hvor de skal afvente Tilslutning fra Tog, der kommer dertil paa enkeltsporede Baner, og endelig kan der jo desværre — og det er meget hyppigt Aarsagen — opstaa Forsinkelser ved Færgefarten, dels fordi vi har for lidt Færgemateriel, dels fordi Færgerne Vest fra ofte er forsinkede, og en saadan forsinket Færges Ankomst til Korsør meget ofte kan betyde Forsinkelse ogsaa for den afgaaende Færge. Hvis Forsinkelsen opstaaer fra den anden Side, er det almindelig bekendt, at det dels er paa Grund af Forbindelserne Syd fra, dels paa Grund af Forholdene i Jylland. Jeg ved, at man fra Publikums Side ogsaa meget ofte har undret sig over, at Togforsinkelser saa godt som aldrig indhentes, end ikke, naar man kommer over paa Fyn og Sjælland, og derfor vil jeg tillige gerne oplyse, at dette ligger i, at Toghastigheden for store Strækninger af den tyske Banes Vedkommende er nedsat fra 90 til 70 km, fordi Sikringsforanstaltningerne, Signalvæsenet, ikke helt er bragt i Orden og ikke kan bringes i Orden under Krigen paa Grund af manglende Materiel. Men dertil kommer, at Togenes store Længde under Krigssituationen gør det umuligt for Lokomotiverne at sætte Hastigheden synderligt op.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) ønskede ogsaa sine Besparelseteorier bragt til Anvendelse overfor Postvæsenet. Postvæsenet skylder jo det ærede Medlem megen Tak paa Grund af hans Virksomhed som Formand for den Kommission, der i Foraaret afsluttede sine Arbejder med det Resultat, at der i afvigte Samling blev gennemført en ny Lov om Styrelsen af Postvæsenet, og hvad det ærede Medlem fremsætter med Hensyn til Postvæsenet, maa derfor paaregne ganske overordentlig Interesse. Det ærede Medlem

er imod, at nogle Postkontorer, som hidtil har været bestyrede af Stationsforstandere, gøres selvstændige i den Forstand, at der nu bliver ansat fagligt uddannede Postmænd som Bestyrere. Men det ærede Medlem vil fra sin Betænkning være bekendt med, at man har været enig om, at da nu Postmestrenes Myndighedsomraade er blevet meget betydeligt udvidet, kan det ikke længere gaa an, at selvstændige Posthuse bestyres af ikke faguddannede Postmestre. Derfor er man i Betænkningen gaaet ud fra — og det er praktiseret siden —, at en Del af de Posthuse, der blev bestyret af Stationsforstandere, gøres til Postekspeditioner og derfor administrativt henlægges under et Posthus, medens man i de Tilfælde, hvor det har været aldeles tvingende nødvendigt, har opretholdt det selvstændige Posthus, men saa ansat en postuddannet Mand som Bestyrer. Jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at saaledes og ikke stort anderledes kan det gøres, idet der jo naturligvis altid kan være Tale om et Skøn ved Vurderingen af, hvad der i saa Henseende er aldeles nødvendigt. Nu har for øvrigt denne Foranstaltning mange Steder i Landet vakt den største Uro; Ministeriet har f. Eks. modtaget meget indtrængende Protesttyperinger fra en By som Arden, der tidligere havde sit selvstændige Posthus, men nu bliver et Postekspeditionssted og skal henlægges under det selvstændige Naboposthus. Men man vil alligevel hurtigt falde til Ro, naar man erfarer, at denne Foranstaltning kun er rent administrativ og ikke afføder nogen som helst Forandring i Publikums Ekspedition ud over det, at den medfører Lokalporto mellem det overordnede Posthus og Ekspeditionen, altsaa en Nedsættelse af Porto paa denne Strækning fra 10 til 5 Øre. Men i al Almindelighed tror jeg alligevel ikke, at det ærede Medlem fra Assens har Ret, naar han gaar ud fra, at Folk sædvanligvis er imod Oprettelsen af de selvstændige Posthuse. Det er efter min Erfaring for mange Smaa-byers Vedkommende en meget betydelig Honnørsag at have fuld Besætning af, hvad der hører til for at være en moderne udstyret By, og dertil maa jo dog ogsaa siges at høre et Posthus. Men fra Administrationens Side udvises der den største